

Ti fantastiske år som jeg kan takke Gud for

Caroline Sawney er mor til tre barn. Hun bor i Singapore og er supernumeraria. Hun har vært medlem i Opus Dei i ti år. ”Det har vært ti fantastiske år som jeg kan takke Gud for.”

16.09.2006

”Mamma, kan jeg ta en drue til?”

Dette skjedde for ikke så lenge siden. Aneish, vår tre år gamle sønn, hadde mast om dette i 20 minutter – gang

på gang. Jeg holdt på å miste tålmodigheten, da jeg ble bevisst at jeg kunne helliggjøre dette øyeblikket. Den måten jeg måtte svare min sønn på måtte bli noe som jeg kunne gi til Gud.

Det er det Opus Dei viser meg, lærer meg å prøve å passe på at hvert øyeblikk i mitt hverdagsliv består av små ting utført på beste måte. Siden jeg kjenner meg selv og hvordan jeg er, vet jeg ikke hvordan jeg skulle ha handlet hvis jeg ikke hadde lært meg å følge den veien som Opus Dei har staket ut for meg.

I august feiret jeg tiårsjubileum som supernumeraria i Opus Dei. Jeg synes at jeg har vært så heldig som har blitt kjent med Opus Dei, som hjelper meg som har så mange feil.

Det som mest trakk meg til denne organisasjonen – foruten den forbløffende, nye og inspirerende læren som den hellige Josemaría

forkynte – var at jeg fikk vite at jeg, samtidig som jeg fortsatte med mitt arbeid og i min rolle som mor og hustru, kunne får lov til å elske Gud på en inderlig og nær måte.

”Det finnes noe hellig og guddommelig gjemt i de hverdagslige situasjonene og det er hver enkelts oppgave å oppdage dem”, sa vår Grunnlegger. Denne uttalelsen, så enkel og så dyp på samme tid, oppsummerer hans viktigste budskap.

I den hellige Josemarías liv har jeg sett mange eksempler på hvordan jeg bør leve mitt hverdagsliv, og når jeg havner i en situasjon som jeg ikke helt vet hvordan jeg skal takle, spør jeg meg: ”Hvordan ville han handlet?” Og så kan jeg fortsette min kamp.

Den kristne undervisningen som jeg får i Opus Dei har gitt meg en fast grunn der jeg kan søke lykken nær

Gud, men samtidig gir den meg mot til å fortsette kampen som består i å prøve å følge denne veien. Enten jeg vinner eller taper, er jeg fornøyd, for jeg forstår hva mitt mål er og hvem det er som gir meg mot til å søke det.

I august takket jeg Gud for disse ti årene... og Aneish, mitt yngste barn gjør det også, for hans mors indre kamp sluttet med... en drue og et smil!

.....

pdf | dokument generert automatisk fra
<https://dev.opusdei.org/nb-no/article/ti-fantastiske-ar-som-jeg-kan-takke-gud-for/> (12.08.2025)